

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 1/2013

TAAS TAVATTIIN TORPALLA

LEPAAN KARTANO, OSA 1

HARVIALAN KARTANO

HYVINKÄÄN POSTIKORTTIKIRJA ON VALMISTUMASSA

KERHOMME KERÄILIJÖITÄ:
SEPPO TALVIO

Kanta-Hämeen postimerkkikerhot

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 17 vaihtoa ja kahvia varten.

Huutokauppa-kohteiden kierrättäminen kello 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa kello 18.

Kevätkausi tiistait 12.2., 26.2., **vuosikokous** 12.3., 26.3., 9.4., 23.4., 7.5., ja 21.5.

Kesäkokous Seurakuntien kesäkodilla Syöksynsuussa päivämäärä ilmoitetaan myöhemmin.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset kerhon kerhuhuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kokoukset keskiviikkoisin kello 18-21.

Kevätkausi 13.2., 27.2., 13.3., 27.3., 10.4., 24.4., 8.5., 22.5.

Kevään kerhotapahtuma lauantaina (pääsiäislauantai) 30.3 Järjestöentalolla.

Kesäkokous torstaina 6.6. Opiston mökillä.

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset joka toinen keskiviikko kello 18.30, ovet avataan kello 17.30 kahvin ja merkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoilloissa vaihtelevat teemoina eri osa-alueiden esitelmät ja alustukset ohjelman mukaisesti, katso kerhon internet-sivut. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Kevätkausi 6.2., 20.2., **vuosikokous** 6.3., 20.3., 3.4., 17.4., 15.5., 29.5.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen torstait seuraavasti, ennen kokousta kahvi ja vaihto, ovet avataan noin kello 17. Rastilan kokoukset alkavat klo 18.

Kevätkausi HUOM! Ravintola Hiidenpirtti TB Turenki, Tapiontie 1, kello 18.30 alkaen torstait 14.2., 28.2., 14.3., **vuosikokous** keskiviikko 27.3, **seuraavat paikkana** Rastilan kylätupa, torstait 11.4., 25.4., keskiviikko 8.5. ja 23.5

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, varsinainen kokous alkaa kello 18.30, kokouspaikka kerhon kokoustila, Paloheimonkatu 30, Riihimäki (käynti talon takapihan lastaussillalta).

Kevätkausi 2013 tiistait 5.2., **vuosikokous** 19.2., 5.3., 19.3., 2.4., 16.4., 30.4., 14.5. ja 28.5.

Keräilytapahtuma 24.3. klo 10-15 Riihimäen kerhotalolla, Torikatu 3.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kerhokokoukset Toijalan paloaseman kerhuhuone, Hämeentie 19, kello 19 kuu-kauden ensimmäinen maanantai. Puheenjohtaja Pauli Ihamäki puh. 040 3577 2225 tai sähköposti pauli.j.ihamaki@gmail.com

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset parillisten viikkojen torstait 7.2., 21.2., 7.3., 21.3., 4.4., ja 18.4, kokous alkaa kello 18. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Ulvajankatu, Valkeakoski.

SEURAAVANA KANSALLINEN SAVOFILA 2013 -NÄYTTELY KUOPIOSSA 8.-10.3.2013

Vuodet vaihtuvat, kokoelmat karttuvat

Keräilyvuosi 2012 jää historiaan kantahämäläisille kerhoille kansallisesta TAVASTEX-näyttelystä. Muista perinteisiä keräilytapahtumia olivat alkusyksyn korttikeräilyn suurtapahtuma Korttien Tarinat kulttuurikeskus Verkatehtaalla ja Torpalla Tavataan tammikuussa.

Viime vuonna alkoi ilmestyä hämäläisten kerhojen yhteinen tiedotuslehti TAVASTFORUM. Kerhoissa on oltu tyytyväisiä lehtemme, ja talkootyöllä olemme onnistuneet pitämään lehden kustannukset kerhoille hyvin alhaisina. Lehti on maksanut kerhoille alle euron jäseneltä numeroa kohden.

Kehittäessämme tätä lehteä kerhojen tiedotuslehtenä ja filateelisten havaintojen juttu- ja tietolähteenä tarvitsemme kerholaisten tekstejä lännestä Forssasta ja etelästä Hyvinkäältä sekä pohjoisesta Valkeakoskelta, muiden kerhojen jäseniä unohtamatta.

Ehdotin hieman epäröiden loppusyksystä 2012 Valkeakosken ja Toijalan kerhojen kutsumista lehden tekijöiksi. Kiitos Hämeenlinnan kerhon puheenjohtaja Ahti Paavolan aktiivisuuden, on meitä nyt seitsemän kerhoa yhteisen lehtemme taustajoukoissa. Tervetuloa mukaan Toijalan ja Valkeakosken kerhot ja kerholaiset!

Postimerkkikerhot ovat eläneet ja elävät etsikkoaikaa, suuret ikäluokat ovat siirtymässä eläkkeellä. Suomi on yhdistysten luvattu maa. Nyt punnitaan, minkä alan yhdistykset kasvattavat jäsenmääriään ja minkä menettävät.

Tiedotuksessa on erittäin tärkeää huolehtia ajan tasalla olevista kerhojen kotisivuista. On vielä paljon postimerkki-kerhoja, joilla ei ole kotisivuja. Filatelistiiliiton sivujen kautta niitä on helppo käyttää. Mutta pelkkä sivujen olemassaolo ei riitä, niitä pitää myös päivittää – jatkuvasti.

Kirjastot ovat monella paikkakunnalla asukkaiden ”olohuoneita”. Niissä kerhojen kannattaa tuoda esille toimintaansa esiin arvioinnein, infopistein ja näyttelykehysin.

Postimerkkikerhojen on syytä mennä mukaan paikkakuntansa tapahtumiin, kuten messuille ja markkinoilla, sinne missä liikkuu ihmisiä, potentiaalisia jäseniä. Esimerkiksi Riihimäen kerholla on hyviä kokemuksia Erämessuista. Näissä tapahtumissa liikkuu aktiivisia ja potentiaalisia keräilijöitä. Heidät pitäisi saada järjestäytyneen keräilyn piiriin, näin harrastuksellamme on jatkossakin elinvoimaa.

Asko Tyvelä

PS. Toimitus iloitsee, jos sinä – hyvä lukija – haluat kommentoida tämän lehden artikkeleita tai mielipiteitä. Tätä lehteä kannattaa kommentoida mieluiten tässä lehdessä, muuten keskustelu ei jatku. Ja tietysti arvostamme, jos olet asiasi takana nimelläsi, mutta poikkeuksellisesti voi toki kirjoittaa nimimerkilläkin.

Kannen kuvissa nähdään Hyvinkään valmistumassa olevasta korttikirjasta Hyvinkääkadun alkupäätä. Vasemmalla Säästöpankin talon matala osa ja oikealla Helsingin Osakepankin talo. Yläkuvassa on Alarik Böökien (1866-1936) maalauksesta Kesämaisema Karlbergista (1895) tehty postikortti: kortin kuva Marjukka Vainio, Painopalvelu Sorvali.

TAVASTFORUM NUMERO 1/2013, TOINEN VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelisterho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelitit.

Toimituskunta

Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi päätoimittaja

Heikki Heino

Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com

Heikki Moisio, heikkih.moisio@hotmail.com

Reijo Myller, reijo.myller@suomi24.fi

Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi

Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi

Olli Saarinen, ollisaarinen@elisanet.fi

Seppo Saarinen; seppo.i.saarinen@gmail.com

Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@armas.fi

Aineistopäivät 2/2013 aineisto viimeistään 2/2013:

3.4.2013, 3/2013: 20.8.2013 ja 4/2013: 8.11.2013.

Painopaikka

Hämeenlinnan Offset-Kolmio Paino Oy

Taitto

Lauri Poropudas

Osoitteenmuutokset ja tilaukset:

Pekantie 7 A 2, 13210 Hämeenlinna.

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa

kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Hämäläisillä vahva edustus Savofilassa

Kanta-Hämeen ja Pirkanmaan postimerkkeilijät esiintyvät laajalla rintamalla Savofila 2013 -näyttelyssä Kuopion Musiikkikeskuksessa 8.-10. maaliskuuta.

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon jäsenistä kokoelmansa esittävät Marcus Olli mestariluokassa, Seppo Talvio, Hannu Elo ja Kari Salonen postihistorian luokassa sekä Reijo Siltanen, Anssi Forsblom ja Aulis Liljeroos perinteisen filatelian puolella. Pauli Ihamäki esittää avoimen ja postikorttiluokan partioaiheiset kokoelmansa.

Lähikaupunkien kerholaisista Kuopiossa näytteilleasettajina ovat muun muassa Esko Salminen ja Ulla Kempillä.

Savofila 2013 -näyttelyssä on mukana kaikkiaan 120 kilpailukoelmaa. Ensimmäistä kertaa jaossa oleva Suuri Kultamitali on houkuttellut osallistujiksi useita huippufilatisteja, jotka ovat aiemmin ylittäneet korkeim-

Raimo Utrianen veistos Lehtipoika vuodelta 1961 päättää Kuopion Filatelistikerhon taideaiheisen omakuvamerkkisarjan. Teoksen omistaa Savon Sanomat.

paan tähän asti mahdolliseen mitaliluokkaan.

Tapahtuman yksi teema on vuoden 1963 rahauudistus, johon liittyen mukana on useita pitkälle vietyjä malli 1963:n esittelyjä, esimerkkinä Reijo Siltasen erikoiskokoelma.

Näyttelyn erikoisleima kuvaa Kuopion tunnetuinta maamerkkiä, Puijon tornia..

Keräilijän kevät – Savofila 2013 -näyttelyn osanottajaluettelo ja ohjelma on luettavissa Kuopion Filatelistikerhon sivuilta FilatelistiForumissa <http://www.filatelistiforum.org>

Savofilan kävijät

Iisalmen POSTIMERKKIMUSEO avoinna tiistai-lauantai klo 10–15, Oluthallin tiloissa Luuniemenkatu 4, Iisalmi.

Kimmo Antila aloitti Postimuseon museonjohtajana

Filosofian maisteri Kimmo Antila on valittu Postimuseon uudeksi museonjohtajaksi 1.1.2013 alkaen. Hänen vastuullaan on museon johtaminen sekä kehittäminen.

Kimmo Antila siirtyy tehtävään museokeskus Vapriikista, jossa hän on työskennellyt yksikön vetäjänä ja projektipäällikkönä ja vastannut lukuisten näyttelyiden laatimisesta. Antila on kahden kansainvälisen historia- ja museoalan järjestön, ICOHTEC:in ja CIMUSET:in, hallituksen jäsen ja hän on kirjoittanut ja toimittanut useita julkaisuja museoista sekä liikenteen ja tekniikan historiasta.

Postimuseo muuttaa tänä vuonna toimintansa Helsingistä Tampereelle ja avaa uuden museon Vapriikissa vuonna 2014. Vuonna 1926 perustettu Postimuseo on yksi Suomen vanhimpia erikoismuseoita.

Kimmo Antila on Postimuseon uusi johtaja.

Liikelahjat, mainospainatetut tekstiilit, mainoslahjat

**MH Liikelahjat
MARKKU HJELM OY**

**Markku Hjelm Oy
Kylänraitti 1
11170 Riihimäki
<http://www.mhoy.fi>**

PALKINTOAITTA

PALKITSEMISET 15-vuoden kokemuksella

- pokaalit ja pystit
- mitalit ja lasipalkinnot ym.
- kaiverrukset

Hinta ja laatu kohtaavat — nopeat toimitukset

**Palkintoaitta Kauppakuja 9, 14200 TURENKI
045-2586288 seppo.tossavainen@suomi24.fi**

Kerhomme keräilijöitä

Seppo Talvio on kansainvälisen näyttelyfilatelian kultamitalisti

Seppo Talvio on kerännyt postimerkkejä pikkupojasta lähtien, keräily oli stadin poikien kesken ”fritsujen vaihtoa vaihto-/kassavihkoilla”. Poikien varttuessa ja elämän vakiintuessa siirryttiin postimerkeistä opiskeluun ja seurusteluun, mentiin naimisiin, perustettiin oma huusholli ja perhe. Postimerkit jäivät vähemmälle perheiden ruuhkavuosien aikana.

Aluksi Seppo työskenteli Finnlinessin palveluksessa Helsingissä. Hesassa Fabianinkadun ja Pohjois-Makasiininkadun kulmassa oli vanha Waseniuksen postimerkkiliike, joka uudella omistajalla oli tuttu kaveri myymässä: täältä Seppo osti alkuaikoina postimerkkejä.

Finnlinessin jälkeen Seppo perheineen suuntasi Lounais-Suomeen. Hän toimi paikallisissa säästöpankeissa toimitusjohtajana ja myöhemmin pankki- ja kiinteistöalalla Länsi-Suomessa ja Helsingissä eläkkeelle jääntiinsä saakka. Viimeisin tehtävä oli Helsingistä käsin hoidettava valtakunnallinen vakanssi. Länsi-Suomen ajoilta on Talvioilla kiinteät siteet Kustaviin, jossa he ovat pitkään olleet kesäasukkaina.

Seppo ja Leena Talvio menivät naimisiin vuonna 1959. Paljasjalkaiset hesalaiset ovat asuneet monilla paikkakunnilla, Hämeenlinnassakin Sairiossa ja Rautatienkadulla. Eläkevuosina heidän asuinpaikkavalintoihin ovat vaikuttaneet mm. lapset ja lastenlapset. Talvioilla on poika ja kaksi tyttärtä ja seitsemän lastenlasta, jotka asuvat Espoossa ja Porvoossa. Pojanpoika aloitti ylioppilaaksi tulon jälkeen kaupakorkeakoulussa 2012, muut ovat vielä koululaisia. Lapset ja lastenlapset saivat heidät muuttamaan viimeksi Hämeenlinnan Rautatienkadulta Espooseen.

”Muuttolintuja” Talviot olivat viisi

Seppo Talvio on pitkän linjan keräilijä, joka innostui tekemään eläkevuosinaan näyttelykokoelmia. Ne ovat saaneet toistakymmentä kultamitalia kansallisissa, pohjoismaisissa ja kansainvälisissä näyttelyissä. Seppo on myös aktiivinen postimerkkikerhojen jäsen ja toimija, mm. Hämeenlinnan kerhon kunniapuheenjohtaja.

vuotta vuodesta 1994, jolloin he hankkivat talviasunnon Espanjasta: talvet siellä ja kesät Hämeenlinnassa. Tämä sopi hyvin heidän toiseen aktiiviharastukseensa, golfiin. Hämeenlinnassa on hyvät golf-mahdollisuudet, he ovatkin Tavast Golfin alkuperäisjäse-

niä. Talvisin Espanja tarjosi hyvät harastusmahdollisuudet hyväkuntoisille eläkeläisille.

Aikanaan Hämeenlinna muuton perusteina oli myös, että kaupunki tuntui kotoisalta paikalta. He sanovat olevansa ”stadilaisia” hämäläisiä, sillä

Seppo Talvio on harrastanut maakeräilyä pienestä pitäen, ja hänellä onkin keräilykohteina useita maita, mutta kaikki ne päättyivät vuoteen 2000. Ohessa vasemmalla laajan vaihdon kautta hankittuja merkkejä säiliökirjassa odottamassa varsinaiseen kansioon pääsyä tai edelleen vaihdettavaksi. Oikealla osa valmiista Saksan-kansion sivusta.

Sepon ja Leenan isät ovat lähtöisin Hämeestä, he syntyivät Janakkalassa ja Hausjärvellä. Sepon juuret juontavat hänen isoäitinsä myötä myös Lopen Ourajoelle.

Eläkevuosien postimerkit

Seppo ryhtyi keräämään itseksensä postimerkkejä taas aktiivisemmin jäätyään eläkkeelle. Postimerkkikerhoon hän liittyi 1997 Hämeenlinnassa. Puheenjohtaja patisti kokoelman

tekoon ja osallistumaan näyttelyyn, pari vuotta meni ensimmäisen kokoelman aktiiviseen rakentamiseen. Kokoelma ”Laiva, lyhyt oppimäärä” oli ensi kerran esillä 1999 Tampereella, josta tuloksena hopeamitali.

Näyttelyn jälkeen Seppo ihmetteli, kun tuomarit totesivat postimerkkikokoelmassa olevan liikaa postimerkkejä. Pian selvisi, että kokoelmaan vaaditaan myös leimoja, postilähe-

tyksiä ja muuta merkkien käyttöön ja aiheeseen perehdyttävää materiaalia. Uuden materiaalin myötä kiinnostus aiheeseen ja keräilyyn kasvoi. Ajan myötä aktiivisesta ja osaavasta aihefilatelistista tuli asiantunteva postihistorioitsija, joka on erikoistunut Pohjois-Atlantin laivapostiin.

1990-luvun lopulta Seppo on ollut aktiivi näyttelyfilatelisti kotimaassa ja maailmalla. Hänen kokoelmansa ovat saaneet toistakymmentä kultamitalia kansallisissa, pohjoismaisissa ja kansainvälisissä näyttelyissä mm. Italiassa, Hollannissa, Intiassa ja Indonesiassa. Erityisesti Sepon siirtyminen postihistorian luokkaan vuonna 2006 avasi kultahanan. Kokoelmallaan hän on saanut parhaimmillaan kahdesti kansainvälisessä näyttelyssä 93 pistettä, viimeksi viime kesällä Indonesiassa.

Kokoelman täydentäminen on jo erittäin vaikeaa, parempaa materiaalia ei juuri ole saatavissa. Seposta on ollut aina mukava kehittää kokoelmaa, kun Leena-vaimo on ollut kannustamassa kovienkin kohteiden hankinnassa.

Leena on itsekin harrastaja keräten niin postimerkkejä kuin -korttejakin, ja hänkin on osallistunut näyttelyihin. Hänen kokoelmansa ”Hei soittoa, hei sinfoniaa” sai kullatun hopeamitalin Tavastex-07 -näyttelyn avoimessa

Tuttu näky näyttelyissä, Seppo ja Leena laittamassa tai purkamassa kokoelmia kehyksistä: tässä viime vuoden TAVASTEX-näyttelyssä.

*Puoli kehkyksellistä Pohjois-Atlantin meripostia. Tästä näkee, minkä työn Seppo on tehnyt selvitellessään mm. laivareittejä, laivojen kulkuaikoja, satamia, postitaksvoja, -leimoja ja merikuljetuksien jatkokuljetuksia. Uudemmassa kokoelmaversi-
oissa on vieläkin enemmän tietoa mm. "aukiipiirrettyine" leimoineen.*

luokassa.

Atlantin postin näyttelykokoelma elää koko ajan ja teettää miellyttävää filatelistin tutkimustyötä kirjoitus-
pöydän ääressä. Varsinkin kun koko-
elmia on kaksi erilaista.

Näyttelykokoelmien lisäksi Sepolla on kansioissa Suomi-kokoelma lei-
mattuna ja leimaamattomana. Hänellä on myös leegio maakokoelmia mm. Ruotsi, Norja, Tanska, Islanti, Saksa, Hollanti, Belgia, Englanti, Itävalta, Sveitsi, Ranska, Italia, Kreikka ja Vatikaani: nämä ainakin. Tosin Seppo ei kerää noista maista enää uusia merkkejä, hän on katkaissut koko-
elmat vuoteen 2000. Maakokoelmia Seppo on kartuttanut 50 vuotta. Hänellä on ollut kaiken aikaa vaihto-
kavereita ympäri Eurooppaa, joiden-
kin kanssa vaihtoa on ollut kymmeniä vuosia.

Kerhoaktiivi

Seppo Talvio oli Hämeenlinnan

kerhon puheenjohtaja 1999–2003. Puheenjohtajuudesta hän luopui per-
heen muuttuessa Uuteenkaupunkiin. Siellä Seppo laittoi lehteen ilmoi-
tuksen ja kutsui kiinnostuneita perustamaan postimerkkikerhoa. Innokkaita ilmaantuikin, ja uusien keräilijäystävien kanssa perustettiin Uudenkaupungin postimerkkikerho. Se voi edelleen erittäin hyvin.

Hämeenlinnassa kerho nousi uuteen kukoistukseen Sepon puheenjohta-
juuskaudella. Kokeneena johtajana hän osasi valita hyvän tiimin kerhoa vetämään. Myös tehtävien delegointi auttoi asiaa. Sama innostus on jatku-
nut siitä lähtien. Osoituksena Sepon onnistumisesta hänet kutsuttiin 2011 Hämeenlinnan Postimerkkikerhon kunniapuheenjohtajaksi.

Hämeenlinnan kerhon lisäksi Seppo on Janakkalan kerhon jäsen. Hän kannattaa ajatusta, että aktiivikeräilijät kuuluvat useampaan lähikerhoon, esimerkiksi 3-5 kerhoon. Edellä mai-

nittujen kerhojen lisäksi Seppo Talvio kuuluu Suomen Filatelistiseuraan, Postihistorialliseen yhdistykseen, Tampereen, Riihimäen ja Turun ker-
hoihin.

Meri on verissä

Talvion perhe on elämänsä aikana ollut paljon merellä, perheessä on aina ollut vene tai veneitä. Poikansa kanssa Seppo Talvio on purjehtinut kilpaakin. Nykyään on Uudessakaupungissa ran-
tamökki ja ”seilipaatti”, jonka Seppo osti Ruotsista ja purjehti Suomeen.

Purjeveneistä ja kilpapurjehduk-
sesta hän muistelee lightning-kilpa-
venettä ja poikansa kanssa voitettua Putsaarin ympäripurjehdusta. Keli oli melkoinen, Seppo käyttää purjehduk-
sesta termiä ”kaamea reissu”, vettä oli tullut niin kölilaatikon saumoista kuin laidan ylikin.

Toinen purjevene oli pohjoismainen kansanvene: tällä hienolla merikelpoi-
sella veneellä voi Itämerellä purjehtia

3. PIONEER STEAMSHIPS 1838-

1839. Double letter from London to Richmond, Virginia by 9th voyage of the GREAT WESTERN

1839. Double weight letter dated and datestamped in London on July 5th, endorsed to "Great Western". A Lombard Street P.O. datestamp paid of the same day. The GREAT WESTERN sailed from Bristol on July 7th and arrived at New York on July 22nd. A "NEW YORK SHIP" arrival datestamp of July 23rd. A westbound sailing of 15 days.
Rate: Prepaid 8d ship letter fee in London, U.S. inland postage ("6" overstruck) to Richmond, 150-400 miles double sheet letter, 2 x 18½ cents + 2 c ship fee = 39 cents to collect as marked on the letter.

Kirje kokoelmasta Pohjois-Atlantin postia. Kyseessä on Lontoosta 5.7.1839 Great Western -laivalla Virginian Richmondiin lähetetty kirje. Kuvassa nähdään kokoelman asiat kiteyttävää tekstitystä: työtä on tehty. Kokoelman uudempaan Seppo on piirtänyt lähetyksillä esiintyvät leimat ja merkinnät "auki".

kelissä kuin kelissä. Kolmas purjevene oli Storfidra-luokan vene, joka oli 8 metriä pitkä ja varustettu 1200 kilon

kölillä. Venetyypillä on tehty paljon maailmanympäripurjehduksiakin. Perheen lapset ovat pienestä läh-

tien oppineet purjehduksen salat purjehdusleireillä Säpin Seudun Purjehtijoissa. Purjehdusharrastus jatkuu nyt aamukävelyllä Haukilahden rannassa veneitä katsellen.

Seppo Talvio täytti pari vuotta sitten 75 vuotta. Vireä Talvion paris-kunta reissaa edelleen paljon. Viime kesänä he kävivät omalla autolla mm. Pariisin Salon du Timbre -näyttelyssä, joka oli jälleen ikimuistoinen kokemus: mm. hieno näyttely ja illallispöytä, jossa heidän lisäksi oli kahdeksan ranskalaista, joista kukaan ei osannut sanaakaan englantia, mutta hauskaa oli.

Asko Tyvelä

Uusia jäseniä Kanta-Hämeessä

Kanta-Hämeen postimerkkikerhojen uudet jäsenet vuonna 2012

Hyvinkään Postimerkkikerho

Juha Ranta Riihimäki

Matti Salo Hyvinkää

Juhani Salomäki Vakkola

Hämeenlinnan Postimerkkikerho jäsenno

Tuomo Riekkinen Hyvinkää 480

Taisto Repo Lappenranta 481

Pertti Orvola Hattula 482

Seppo Tossavainen Turenki 483

Pirkko Järvinen Tervakoski 484

Ellen Pylkkänen Hämeenlinna 485

Antti Virtanen Tervakoski 486

Heikki Sola Tampere 487

Riihimäen Postimerkkeilijät

Matti Heiskanen Riihimäki

Raimo Luokkala Riihimäki

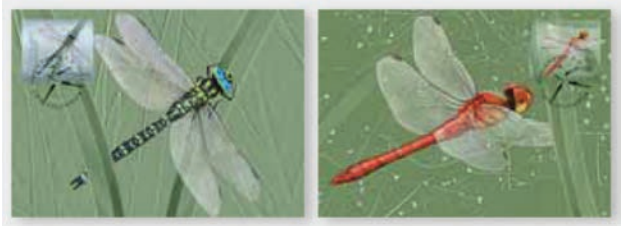
Valto Mäntylä Hyvinkää

Timo Salminen Riihimäki

Juhani Sauokkonen Hyvinkää

Pasi Simola Riihimäki

Sudenkorennot olivat Ahvenanmaan kauneimmat vuonna 2012

Joka vuosi Posten Åland järjestää äänestyskilpailun kauneimmas-ta ahvenanmaalaisesta postimerkistä. Viime vuonna äänestyksessä oli mukana 12 eri postimerkkisarjaa.

Yleisö valitsi voittajaksi 4. kesäkuuta ilmestyneet kaksi sudenkorentoiheista postimerkkiä. Ne saivat kaikkiaan 25 % annetuista äänistä. Postimerkit ovat taiteilija Torbjörn Östmanin suunnittelemat, ja ne kuvaavat kirjoukkokorentoa ja verikorentoa.

Toiseksi sijoittui taiteilija Juha Pykäläisen suunnittelema Elämää merellä -pienoisarkki. Kkolmanneksi äänestettiin taiteilija Folke Wickströmin suunnittelemat Rakennustaiteellista nostalgiaa -aiheiset postimerkit.

Harvialan kartanon vaiheita

Harvialan kantatila oli rälssisäteri, johon yhdistettiin Niemenpään keskiaikainen rälssisäteri, jota on pidetty Kurki-suvun kantatilana. Harvialan läänitykseen kuului aikoinaan puolet Vanajan pitäjää. Äikäälän tila, johon 1930-luvulla rakennettiin Vanajanlinna, oli alkujaan Harvialan rälssiä.

Harviala jaettiin 1400-luvulla neljään osaan. Tila on kuulunut Kurki-suvun jälkeen usealle aatelissuvulle: Svärd, Lejon, Kruus, Wrede, Lillie, De la Gardie, von Frésen ja Troil.

Vuonna 1816 kartanon osti majuri Otto Joakim Brusiin, jonka pojanpoika, kunnallisneuvos Otto Reinhold Brusiin muodosti tilasta osakeyhtiön. Vuonna 1913 Harviala Oy:n omistajaksi tuli W. Rosenlew & Co.

Harvialan vanhan päärakennuksen suunnittelijana pidetään kunnallisneuvos Brusiinia, joka rakennutti talon vuonna 1861 ollessaan Harvialan isäntä. Siinä oli kolme kerrosta. Ulkonevia päätyosia yhdisti lasiveran-

ta. Vuonna 1941 kartano remontoitiin klassistiseen asuun arkkitehti Jarl Eklundin piirustusten mukaan.

Rakennus tuhoutui vuonna 1941 tapahtuneessa räjähdyksessä, jonka jälkeen Harvialan monikerroksisen päärakennuksen perustuksille rakennettiin uusi yksikerroksinen talo.

Harvialan pamaus

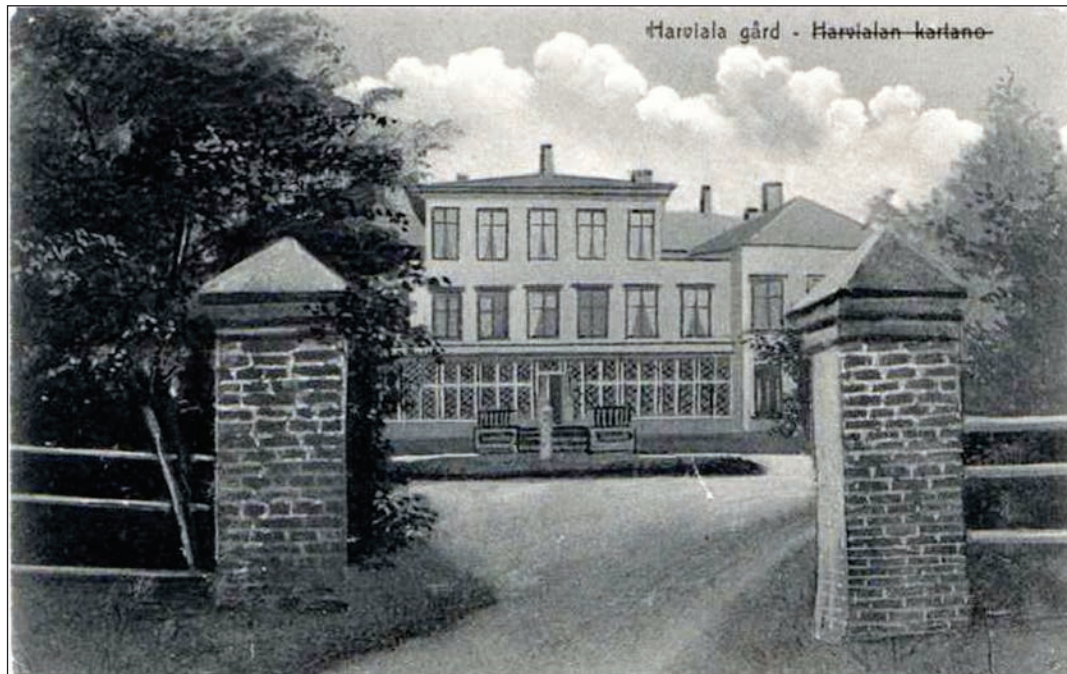
Onnettomuus, josta on käytetty nimitystä ”Harvialan pamaus”, ja josta julkisuudessa ei paljoa ole kerrottu, tapahtui elokuussa vuonna 1941 Harvialan miinahtealla. Sotatilan vuoksi ei tapauksesta silloin puhuttu julkisuudessa mitään.

Alueella oli mm. saha ja lastuvillatehdas, jonka päätyyn lisätyssä rakennuksessa oli puolustusvoimien räjähdetehdas. Tehtaassa syttyi tulipalo kohtalokkain seurauksin. Harvialan pysäkiltä sahalle johtavalla pistoraiteella oli lastattuna rotulivaunu valmiina matkaan rintamalle. Lähellä olevat miehet älysivät lastin vaaralli-

seksi ja ryhtyivät käsivoimin työntämään vaunua kauemmaksi. Sitten taivas repeää ja valtava tulipallo kohoaa Harvialan puiston ylle. Ilmanpaine lyö rakennuksia kasaan ja taivaalta sataa tiiliä, lautoja ja kiskonpätkiä. Junanvaunun luona kirjataan pahimmat vahingot: kolme miestä makaa kuolleina mikä missäkin.

Brusiinien aikaisen kartanon päärakennus puiston keskellä oli kuin lysähtänyt. Sen suuret lasiverannat olivat romahtaneet, ullakko pullistunut ja oviaukot tyhjinä.

Tulipalon aiheutti ilmeisesti amatolimassan sulatuskattilan syttyminen. Sulan amatolimassan juoksutus tapahtui ränniä pitkin kaatoastiaan. Rännin ja kattilan yhtymäkohdassa massa

Kortti Harvialasta Kookolaan vuonna 1911 Harviala-leimalla. Kortin kustantaja on Edmund Brusiin, Ekenäs – Tammisaari (olisiko samaa sukua ?)

Harvialan radan veturi, jonka kuljettaja oli nimeltään Stenroos.

usein hyytyi ja juoksutusta jouduttiin avaamaan terästangolla lyöden. Massan syytminen lienee lähtenyt terästangon aiheuttamasta kipinästä.

Harvialan metsärata

Suomessa metsäratoja ryhdyttiin rakentamaan 1900-luvun alussa. Tietävästi Suomen ensimmäinen metsärata rakennettiin Brusiinin suvun omistaman Harvialan kartanon metsiin vuonna 1899. Se oli hevosrautatie, jonka pituuden kerrotaan olleen runsaat 50 kilometriä – olihan kartanon pinta-alakin 13 000 hehtaaria. Hakkuiden lisääntyessä ja työmaiden siirtyessä yhä syvemmälle yhtiön metsiin tarvittiin aikaisempaa parempia puutavaran kuljetusteitä. Insinööri Emil Sonck sai tehtäväkseen suunnitella kapearaiteisen veturirautatien.

Metsäradan linjan raivaus alkoi vuonna 1914 ja kiskottamaan päästiin pari vuotta myöhemmin. Radan raideleveys oli 750 millimetriä. Uuden veturikäyttöisen radan pituus nousi enimmillään 35 kilometriin. Kalustona oli kaksi höyryveturia, 20 avovaunua, matkustajavaunu ja aurasvaunu.

Matkustajavaunua käytettiin lähinnä vuorineuvos Rosenlewin metsästysvieraiden kuljetukseen. Koska marsalkka Mannerheim oli muutamia kertoja mukana Harvialan hirvijahdeissa, ryhdyttiin vaunua myöhemmin nimitämään ”Marskin vaunuksi”. Vaunu, kuten toinen vetureista, on nykyään Jokioisten rautatiemuseoyhdistyksen käytössä.

Muurmannin pistorata

Pääradasta haarautui niin kutsuttu Muurmannin pistorata, se valmistui vuonna 1919. Se oli kuitenkin jo seuraavana vuonna purettava. Rakentamiseen oli käytetty Venäjältä tuotuja sotasaaliskiskoja, jotka oli rauhan tultua palautettava. Harvialan Muurmannin rata rakennettiin uudelleen vuonna 1930. Sitä ennen oli jo ratayhteys Vanajanlinnaan valmistunut vuonna 1920.

Rataa hyödynnettiin myös kuljetamalla materiaalit linnan rakentajien käyttöön.

Harvialan rataa käytettiin pääasiansa kuljettamaan puutavaraa kartanon metsistä Harvialan pysäkille, josta puut aluksi siirrettiin Hiidenjokeen

uitettavaksi Poriin. Vähitellen uiton rinnalle tuli rautatiekuljetus, jolloin puut siirtokuormattiin VR:n vaunuihin.

Harvialan metsäradan liikenne päättyi vuonna 1955, jonka jälkeen rata purettiin. Maastoon on jäänyt ratapohja, joka on kunnostettu tieksi ja pitkät tiensuorat johtavat nykyisin Harvialantieltä kohti Sääjärveä ja Kiipulasäätiön Haitin leirikeskusta.

Artikkelin kuvat ovat omasta kokoelmastani.

Matti Parkkonen

Lähdeaineisto: Iris Haikonen – Erkki Teräväinen, Kartanon mailla.

Erkki Öhberg, Vanajan Vartio.

Anna-Maria Vilkuna, Vanajan historia.

UPM METSÄ 5/2008.

Kokouskutsu

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon sääntömääräinen vuosikokous pidetään tiistaina 12.3.2013 klo 18,00 Luther talolla Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Tervetuloa!

Johdokunta

Hyvinkään kerhon korttikirja ilmestymässä

Hyvinkään Postimerkkikerhon kokouksissa on vuosien varrella pohdittu, kuinka saataisiin koottua yksiin kansiin ”kaikki” Hyvinkää-aiheiset postikortit. Kerhon jäsenen esitelmissä ja näyttelykokoelmista voitiin vain arvailla postikorttien kokonaismäärää, asia herätti paljon keskustelua.

Vuoden 2011 alussa kirjan tekeminen nostettiin pöydälle. Asian toteuttamiseksi käynnistettiin projekti, johon koottiin työryhmäksi Tuomo Riekkinen, Anssi Forsblom ja Heikki Moisio.

Tavoitteina oli tehdä kirja, jossa olisi noin 210 sivua ja noin 400 postikortin kuvaa, lyhyt kuvaus kortin aiheesta sekä ns. tekniset tiedot, kuvauksineen. Sen kummempia tavoitteita kirjan sisällöstä ei asetettu.

Tästä alkoi kirjan tekeminen. Aluksi kerhon jäsenet toimittivat kortteja: muutaman kortin eristä aina isoihin albumeihin, osa kokoelmalehdilläkin. Kun tieto kirjasta levisi laajemmalle, toimittivat ihmiset kerhomme jäsenille omia korttejaan kirjan materiaaliksi. Näihin päiviin mennessä on esille tullut uusia, ennen näkemättömiä paikkakuntakortteja. On selvää, että kirjassa on vain murto-osa aikojen kuluessa tehdyistä korteista, ja niiden tarkkaa määrää tuskin saadaan koskaan selville.

Työ alkoi korttien digitalisoinnilla. Tuomo Riekkinen siirsi korttien kuvat tietokoneelle ja kuvien arkistoinnin, sopimamme luokittelun mukaisesti. Urakka paisui melkoiseksi, koska ”myllyn” läpi kulki yli 5000 kuvaa. Tässä luvussa on mukana tuplat, eri variaatiot ja joitakin valokuvia. Kun kohteen molemmat puolet on digitoitu, on yksittäisiä kohteita yli 2500 kappaletta! Tämä sisältää melkoisen otoksen historiaa.

Korttien taustapuolen tiedoista kerättiin lisäselvitykset aiheesta, kustantaja- ja valokuvaajatiedoista, postin kulusta yms. asioista.

Hyvinkäänkadun alkupäättä korotettiin 1930-luvun alkupuolella noin kahdella metrillä, jotta käynti myöhemmin rakennettavalle Hangonsillalle saatiin riittävän loivaksi. Helsingin Osakepankin talon eteen rakennettiin tukimuuri ja portaat alakerran liikehuoneisiin, jotka olivat jääneet reilusti tien pintaa alemmaksi. Korotukseen tarvittu maa-aines otettiin jo suunnitelmissa olleen Uudenmaankadun alkupäästä. Uudenmaankatu rakennettiin kuitenkin vasta v. 1955. Kustantaja -, (nro -) / lisätietoja -, (käyttämätön kortti)

Skannattu aineisto palautettiin omistajilleen. Kuvat tulostettiin paperille jatkokäsittelyä varten. Työryhmä kävi ne läpi syksyn 2011 ja kevään 2012 aikana. Aineistosta karsittiin pois valokuvat ja kaksoiskappaleet, ja eri osa-alueiden kortit lajiteltiin aikajärjestykseen.

Kesän 2012 kynnyksellä aloitettiin valittujen korttien käsittely. Kerättiin korttien tekniset tiedot, selvitetiin kuva-aiheiden paikat, rakennukset ja ajankohdat. Tavoitteena oli aikaansaada sujuva ja looginen kertomus. Tässä vaiheessa suoritettiin arviointi tulevasta työmäärästä: työryhmää

Lainen talo sijaitsi Sandströmin kaupan vieressä Hyvinkäänkadun alkupäässä. Siinä toimi mm. Lasten pukimo ja parturi. Kustantaja - / kuvaaja -, (nro -) / lisätietoja -, (käyttämätön kortti).

jouduttiin vahvistamaan ja kirjoittaminen jaettiin useammalle henkilölle. Antti Heinonsalo, Jari Lärka, Kimmo Matinlassi, Susanna ja Markku Vestman aloittivat taustojen tutkimisen ja tekstityksen. Susanna ja Markku ”sukelsivat” syvälle taustatietojen kokoamisessa ja kokosivat uskomattoman määrän kiehtovia taustatietoja punoen ne mielenkiintoisiksi kertomuksiksi.

Tuomo Riekkinen kokosi kirjoitukset, muokkasi kuvat ja tekstit kirjapainon vaatimusten mukaisiksi. Työn edistessä todettiin, että materiaalia on liikaa ja kirjasta tulee suunniteltua laajempi. Muutaman helläkätisen karsinnan jälkeen kirja oli mielestämme enemmän kuin alussa uskallettiin edes uneksia. Teos ei pelkästään esittele kuvia postikorteista, vaan avaa niistä ”tarinat” vuosikymmenten takaa.

Kirjan julkaisu ajoittunee maaliskuun 2013 alkuun.

Tuomo Riekkinen

Blomqvistin matkustajakoti sijaitsi Laineen talon takana Kasöörinmäen rinteessä nykyisen Uudenmaankadun kohdalla. Uudenmaankatua ei tuolloin vielä ollut. Taustalla näkyy Hyvinkäänkadun toisella puolella sijainnut Helsingin Osakepankki. Kustantaja - / kuvaaja -, (nro -) / lisätietoja -, (käyttämätön kortti).

Kuvan vasemmassa reunassa aivan Hyvinkäänkadun alussa Laineen talon vieressä näkyvä Shellin bensa-asema toimi vuosina 1931-32. Säästöpankin toimitalo rakennettiin huoltoaseman ja Laineen talon paikalle 1934. Huoltoasema siirtyi kadun toiselle puolelle, missä sen rakennus on edelleen. Huoltoaseman ja Laineen talon välistä kuljettiin ylempänä rinteessä sijaitsevaan Blomqvistin matkustajakotiin. Kustantaja - / kuvaaja -, (nro -) / lisätietoja - (käyttämätön kortti).

Eskolan talossa sijaitsi 1940-luvulla mm. Hyvinkään Pukuaitta ja 1950-luvulla Kemikaliokauppa ja Hyvinkään uutiset. Kustantaja - / kuvaaja Voitto Kivi 22-11-1958, (nro -) / lisätietoja -, (käyttämätön kortti).

Lepaa, osa 1

Tetomme esihistorialliselta ajalta ovat varsin niukat. Kivikaudelta peräisin olevista esineistä, joita Hattulastakin on löydetty, voidaan päätellä ihmisen liikkuneen täällä ja harjoittaneen metsästystä ja kalastusta. Lepaanvirrasta löydettyä luusta tehtyä esinettä on voitu käyttää esimerkiksi kaapimena. Vastaavanlaista esinettä ei ole löydetty mistään muualta (Ojanen 2002).

Kivikautisia kirveitä, talttoja ja puukonteriä on niin ikään löydetty pelloista, mutta huomattavasti vähemmän kuin esimerkiksi naapurikunnasta Hauholta. Ojanen (2002) arvelee Tyrvännön historiassa, että kun kaikki esineet jouduttiin tekemään käsin, niin veteen joutunut kirves on pudonnut sinne ärräpäiden säestyksellä tai sitten se on heitetty sinne tahallaan jumalten lepyttämiseksi.

”Professori Väinö Auer, Vanajaveden maineikas tutkija, sanoo Vanajaveden historian alkaneen noin 7200 vuotta sitten, kun vesi puhkaisu itselleen uoman Kuokkalan luota merta kohden.” (Vaulo 1968). Useat tutkijat ovat tulleet samaan tulokseen. Edellä mainitun luukaapimen iäksi on määritetty yli 6000 vuotta. Siitä huolimatta täällä on liikkunut ihmisiä jo ennen ja ennen kuin Vanajavesi kuroutui irti sulavan jään edessä lainehtivasta merestä omaksi järvekseen (Mäntylä 1976).

Lepaan kartanosta

Viime lehdessä kirjoitin siitä, mitä tarkoitetaan Tyrvännöllä. Koska Lepaa on ollut ja on nykyäänkin Tyrvännön (Hattulan) keskeisiä paikkoja, on siitä syytä kertoa erikseen. Lepaan nimen johdannaisia on ainakin kahdeksan kappaletta, mutta käytän nykymuotoja Lepaassa ja Lepaalla (Ojanen 2002).

Lepaan alue oli aikoinaan lähinnä Tyrvääntöä ja Suotaala (huom! eri asia kuin Suontaka) Kulsialaa. Täydellistä selvitystä ei näistä paikannimistä ole

vieläkään tosin saatu.

Tyrvännön vanhimpia asutusseutuja ovat Lepaan, Lahdentaan ja Suontaan kylät. Lepaan (Leppas)-nimen ohella esiintyy myös Levasmuoto (Vaulo 1968). Lepaan läheisyydessä sijaitsevat Lahdentaan ja Suontaan kartanot, joista ainakin kaksi, Lepaa ja Lahdentaka, liittyivät jo varhain kiinteästi toisiinsa lähinnä avioliittojen kautta. Varsinaisen Suontaan kartanon muodostuminen on epämääräisempi näihin kahteen muuhun verrattuna. Suontaka on näet voinut olla pitkään useiden talojen muodostama kylä, josta on voitu perinnönjaoissa lohkaista pala jossakin vaiheessa (Ojanen 2012).

Hattulan (Tyrvännön), siis koko seudun poliittisesti ja taloudellisesti johtavaksi kartanoksi muodostui 1500-luvun alkupuolelta lähtien Lepaan kartano. Sen omistajat olivat jopa valtakunnallisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä (Ojanen 2002 ja 2012).

Lepaasta on epämääräinen tieto 1460-luvulta, jolloin Lepaa mainitaan Olof Tavastin omaisuusluettelossa Lahisten alaisuuteen kuuluvana: Lahisten kartano sijaitsee tänä päivänäkin Sääksmäellä. Tässä vanhassa luettelossa ei mainita, kuinka suuresta omaisuudesta oli kysymys. Se ei suinkaan tarkoita koko kartanoa, sillä maita voitiin jakaa usein perustein.

Naapuri Suontaka ja Lepaa mainitaan molemmat vuonna 1481. Nämä olivat sukulaisuussuhteessa: vaimot olivat sisarukset ja miehet langokset. Tämä oli varsin yleistä aatelisten keskuudessa, sillä avioliitot voitiin solmia vain samaan säätyyn – siis aateliin kuuluvien kanssa. Ajatellaan, että kun Lepaalla ja Suontakana on ollut kuitenkin toimintaa jo ennen kuin historialliset tiedot alkavat, Lepaankin syntyaika on jo varmasti varhempi.

Lepaalla oli uhrilehto, jossa oli pyhä uhriastia eli kulsi. Siitä johtuu Tyrvännön toinen nimi Kulsiala.

Nimiä on käytetty päällekkäin erikseen niin, että Tyrvääntö oli pikemminkin seurakunnan nimenä ja Kulsiala maallisena pitäjän nimenä.

Kyliä on ollut jo varhain, mutta pitäjät muodostuivat myöhemmin. Pitäjä (pidot) olivat vuodenvuoroon liittyviä juhlamenoja. Yhteinen uhripuoli oli pitämyspuu. Pitäjä on nykyään sama kuin ennenkin, vaikka nimitys onkin jäänyt pois käytöstä (kunta, kaupunki).

Vanajavesi on kapea vesiviiru nykyisen kartanon kohdalla eli kapea salmi. Paikka varmaankin todettiin jo ajoja sitten sopivaksi kirkon paikaksi. Niinpä viimeinen puukirkko siitä purettiin pois ja uusi rakennettiin kauemmaksi Suotaalaan. Vanha kivisakasti (1400–1500-luvulta) jäi paikalleen. Se on siellä edelleen Lepaan puutarhaoppilaitoksen hoidossa samoin kuin sen ympärillä sijaitseva vanha käytöstä poistettu hautausmaa.

Lepaan omistajista

Bengt Niilo Olavinpoika lyötiin ritariksi Moran kivillä 23.7.1396. Tietoja hänestä on vuoteen 1415, mutta hän ei enää elänyt vuonna 1439, jolloin oli hänen perinnöstään riitoja. Hän on vanhin tyrvääntöläinen nimeltä tiedetty henkilö. Vuonna 1396 Erik Pommerilainen kruunattiin kuninkaaksi ja Kalmarin unioni perustettiin seuraavana vuonna. Bengt Niilo Olavinpoika oli aikanaan ritariksi lyötyinä (piti olla aatelinen ja rikas päästäkseen ritariksi) Suomen korkein oikeusviranomainen, eikä kukaan suomalaisen ole päässyt ennen tai jälkeen yhtä korkealle Ruotsin hierarkiassa.

Suurin osa Niilo Olavinpojan omaisuudesta joutui hänen kolmen aviossa olevan tyttärensä haltuun. Siinä yhteydessä mainitaan ensi kerran Lepaa, joka Suontaan ja Vanajan Niemenpään ohella kuului perintöön.

Vuonna 1481 oli Lepaan ensimmäinen isäntä Hannu Pietarinpoika,

Boijen perikunta myi Lepaan vuonna 1727 maaherra Pehr Stjerncrantzille. Lepaan nimi olikin vähän aikaa Stjärnsund, kuten tässäkin Tyrvännön kartassa vuodelta 1751. Kartta on Tyrväntö-seuran nettisivuilta.

jonka sinetissä oli seitsemän linnunjalkaa. Ehkä hänen isänsä Petteri Hannunpoika oli jo parikymmentä vuotta aikaisemmin omistanut Lepaan. Osa Harvialan kartanoa kuului Lepaaseen 1400-luvun lopulla. Hans Peterinpoika oli Hollolan kihlakunnan tuomari ja jo sitä ennen Gripsholman linnan päällikkönä. Koko suku oli kotoisin Ruotsista ja tullut tänne saatuaan haltuunsa koko Harvialan, joka oli alueena suurempi kuin Lepaa.

Hannu Pietarinpoika on Lepaan suvun kantaisä, jonka vaakunassa on leijona ja siksi sukua on kutsuttu myös nimellä Lejon.

Hänen poikansa oli Klaus Hannunpoika, joka kuoli jo noin vuonna 1500. Hän oli aviossa ja hänen poikansa oli Björn Klaunpoika. Isä Klaus toimi mm. Hattulan kihlakunnan eli eteläisen Hämeen tuomarina. Hän ei todellakaan voinut elää kovin vanhaksi, sillä hänen poikansa opiskeli yliopistossa vasta vuonna

1517. Leskeksi jäänyt Kaarina-rouva oli Klausin toinen vaimo. Kaarinan syntyperästä ei tiedetä mitään, mutta käräjillä hän ajoi innokkaasti asioitaan ja kartutti siten omaisuuttaan. Lepaan nykyiset pelto- ja puutarhamaat olivat jo silloin niillä paikoilla, missä ne ovat nykyäänkin.

Björn opiskeli omin kustannuksin, ei siis kirkon kustantamana kuten oli tapana, Louvainen yliopistossa Siellä hän joutui kosketuksiin uskonpuhdistajien Philipp Melancthonin ja Lutherin kanssa. Luultavasti isä Klaus oli ainakin yksi Hattulan kirkon seinämaalausten lahjoittajista. Hattulan Pyhän Ristin kirkossa on Suomen vanhin saarnastuoli (lukupulpetti), joka sekin on Klausin lahjoittama. Björn Klaunpoika puolestaan oli kuningas Kustaa Vaasan tuttu ja pääsi etenemään nopeasti valtiollisessa hierarkiassa. Hän hoiti myös Ruotsin valtakunnan idänpolitiikkaa niin, että hän kävi neuvottelemassa Moskovassa jo 1524 ja uudelleen 1536-37. Moskovan

merkitys alkoi kohota samalla kun Novgorodin alkoi hiipua.

Björn Klaunpojalta jäi kaksi poikaa, jotka molemmat kuolivat ilman rintaperillisiä, Hannu Björnpoika vuonna 1572. Häneen päättyi myös Lepaan suku miehen puolelta.

Samaan aikaan hallitsi Vesunnan kartanoa Arvid Tavast. Björnin Kaarina-rouvalla ja Tavastin rouvalla oli jatkuvasti kinaa siitä, kumpi saa istua kirkossa etupenkissä. Eräänä sunnuntaiamuna joutuivat rouvat tukkanuottasille ennen kirkonmenojen alkua kaiken kansan suureksi iloksi. Kotiin päästyään Arvid Tavast totesi, että Kaarina-rouva on paljon korkeampaa aatelissukua kuin mitä Tavastit ovat. Niinpä sitten seuraavana sunnuntaina Kaarina-rouva istui etupenkissä ylhäisessä yksinäisyydessään.

Kolmella Lepaan suvun miehellä oli aikanaan Kaarina-niminen vaimo.

Lepaan suvun sammuttua miehen puolelta avioitui Hannu Björnin pojan tytär naapurikartanon Lahdentaan

omistajan Thomas Beurraeusen kanssa. Tämän Elin tytär nai Erik Boije af Gennäsin. Lepaalla jatkoi poika Clas Beurraeus, mutta hänen kuoltuaan Lepaa siirtyi hänen sisarelleen, jonka puoliso oli sotaneuvos Anders Boije. Boije-suku omisti Lepaata vuoteen 1727 ja Lahdentakaa vuoteen 1831.

Viimeinen Boije oli Anders, joka Suuren Pohjansodan aikana joutui venäläisten vangiksi seitsemäksi vuodeksi. Palattuaan vankeudesta Lepaa oli rappiolla ja hänen perheensä oli muuttanut Ruotsiin eikä halunnut enää palata. Perikunta myi Lepaan vuonna 1727 maaherra Pehr Stierncrantzille. Lepaan nimi olikin vähän aikaa Stjärnsund.

Seuraava omistaja 1800-luvun puolivälissä oli leskirouva Maria Antonina Rosenthal, joka avioitui pietarilaisen kauppiaan Filip Peter Haimbürgerin kanssa. Tämänkin miehen kuoltua Maria avioitui vielä kolmannen kerran, nyt tilanhoitajansa Fredrik Packalénin kanssa.

Packalénit tekivät yhteisen testamentin, jonka mukaan he lahjoittavat Lepaan kartanon valtiolle sillä edellytyksellä, että alueelle perustetaan puutarha- ja maatalousoppilaitos.

Fredrik Packalén kuoli vuonna 1889, mutta valtio sai tilan vasta vuonna 1902, jolloin kuoli Packalénin veli. Hänellä nimittäin oli elinikäinen syytinki taloon.

Valtio perusti puutarhaoppilaitok-

sen vuonna 1910 ja toiminta alkoi vuonna 1912.

Seppo Saarinen

Kirjallisuutta

Lepaan puisto-opas, 2001.

Mäntylä Eero, 1976, *Hattulan historia*; Arvi A. Kariston kirjapaino.

Ojanen Eero, *Hämeen Suontaka*, 2012 *Esihistoriasta nykypäivään*; *Suontaan kartano*.

Ojanen Eero, 2002, *Tyrvännön historia*, *Tyrväntö-seura*.

Tyrväntö, 2012, *Kyliä ja maisemia*, *Tyrväntö-seura*.

Vaulo Valvatti, 1968, *Tyrvännön vaiheita*; Arvi A. Karisto.

Käytä kunnan muoveja kokoelmalehdillä

Kari Tapola Forssasta, joka vastaa Filatelistiliiton näyttelykehyksistä, on niiden kanssa puuhatessaan havainnut, että osa kokoelmien tekijöistä säästää väärässä paikassa, kun he eivät ole hoksanneet tai halunneet hankkia kokoelmiensa suojaksi kunnollisia muovitaskuja: siis niitä isoja muovitaskuja, joissa kokoelmalehden laitetaan näyttelykehysiin.

Karin mukaan jopa ovaalikoelmissa ja muissa parempien kohteiden kokoelmissa käytetään halpoja, ryhdittömiä teollisia muovitaskuja. Ne eivät suojaa kokoelmalehteä, vaan saattavat aiheuttaa tuhoa kohteille.

Tapola on nähnyt, kuinka löysä muovitasku on pettänyt, kun kokoelmaa on laitettu kehyksiin. Muovitasku ja kokoelmalehti putosivat kiinnikkeistä ja kohteet levisivät lattialle.

Itsekin innokkaanas näyttelyfilatelistina Tapola sanoo, että halpismuovitaskuissa säästetään väärässä paikassa: taskun pitäisi suojata kokoelmalehteä, ei edesauttaa sen mahdollista tuhoutumista.

Tom Peltonen Postimerkkiliike Lauri Peltoselta arvelee, että jos kokoelmalehti tippuu kehyksistä, on kyseessä myös vääränlaisen kokoel-

malehden valinta, lehti on liian ohutta paperia, mikä ei tue kohteita.

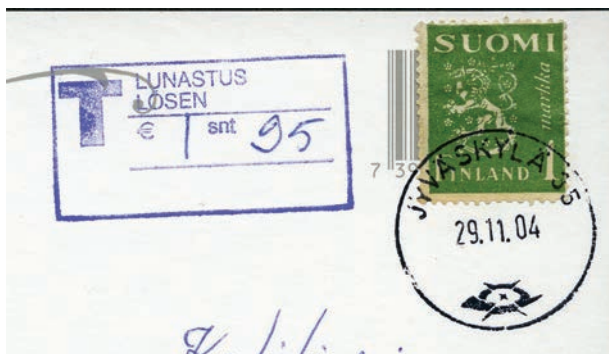
Peltosen mukaan kannattaa kiinnittää huomiota sekä muovitaskuihin että kokoelmalehtiin. Kokoelmalehdissäkin laadulla on merkitystä myös siten, että vääränlaisen paperi voi olla haitallista kohteiden säilymiselle.

Peltosen mukaan teollisuusmuoveissa ei saisi säilyttää kokoelmia

näyttelyä kauempaa, sillä ne voivat pilata kohteita. Hän sanoo, että varsinaiset arkistokalvot ovat kalliita, mutta hyvä vaihtoehtona hän suosittelee Grande I C -nimellä myytäviä Leuchturm-taskuja. Niissä kokoelmalehtiä voi säilyttää koko ajan.

Peltosen mukaan kerhot ovatkin tehneet näistä taskuista yhteistilauksia, näin niiden kappalehinta laskee edelleen. Ip

Myöhäinen käyttö

Kuvassa nähdään mallin 1930 markan merkin myöhäinen käyttö. Se on nimittäin liimattu kuorelle marraskuussa 2004, kun merkkimallin käyttöaika päättyi jo vuoden 1962 lopussa. Seuraavana vuonna siirryttiin uudistettuun markkaan ja käyttöön tuli uudet merkit. Niinpä lähetys on mennyt lunastukseen, mikä näyttää olleen euro ja 95 senttiä. Liekö sitten lunastusta toteutettu, sillä läheskään aina sitä ei nykyään peritä – se tulee liian kalliiksi postille. Ip

Hämeenlinnan Alakansakouluseminaari

Kotini oli Puutarhakatu 7, kuvan keskellä, ja taustalla nähdään kansakouluni 1946 alkaen. Moottoritie on nyt entisten viljelysmaiden kohdalla ja Lukiokadun koivukujan korvaa nykyisin jo kerran uusittu betonisilta.

Koulunkäyntini aloitin kotimme lähellä olevassa ”Sempussa”, joka oli ensimmäisiä alakouluseminaareja maassamme. Koulurakennus

oli valmistuttuaan aikansa ylpeys ja kaupungin uudenaikaisin koulutalo. Se oli tarkoituksenmukainen ja viihtyisä työpaikka opettajille. Myös

seminaarin opiskelijat saivat laadukkaissa puitteissa suunnitella ja toteuttaa käytännössä tulevan opettajan taitojaan meihin innokkaihin koulu-

Gaddin talo Lukiokadun varrella täydessä pituudessaan vuonna 1930. Kaikki kohteet Matti Parkkosen kokoelmasta.

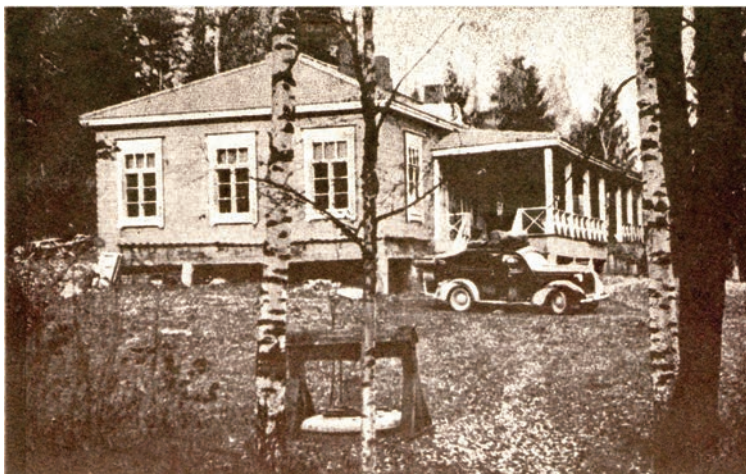
laisiin.

Lähiseudun asukkaatkin hyötyivät seminaarin tulosta kaupunkiin. Monella perheellä oli alivuokralaisena seminaarin opiskelija, sillä asutopula oli kova, varsinkin heti sotien jälkeisellä ajalla. Meilläkin asui kaksi ”seminarilaista”, joille oli varattu yhteiseksi asuntomme suurempi huone. Itse asuimme keittiössä ja siinä toisessa huoneessa – isä, äiti ja kolme lasta.

Historiaa

Hämeenlinnassa oli jo vuonna 1890 esi- ja kiertokouluseminaari, jossa lähiseutujen kiertokoulujen opettajat saivat tarvittavaa valmennusta. Kansakoulunopettaja J.H. Tuhkasan perustama seminaari toimi hyvällä menestyksessä vuoden 1919 loppuun asti. Opetusta valvoi koulutoimen ylihallitus ja toiminta sai myös valtionapua.

Maamme itsenäistyttyä 1917 ryhdyttiin valmistelemaan oppivelvollisuuden toteuttamista. Koulutoimen ylihallituksen suunnitelmiin tuli kolmen seminaarin perustaminen alemman kansakoulun opettajien valmista-

Gaddin talon purkuosista siirrettiin osa Aulangon retkeilymajaksi.

mista varten, joista kaksi suomen- ja yksi ruotsinkielinen.

Kun Hämeenlinnassa tuli tieto seminaarihankkeista, päätti kaupunginvaltuusto 20.2.1919 lahjoittaa valtiolle Kaurialan kaupunginosasta tontit ehdoilla, että valtio perustaa alakouluseminaarin ja että rakentamiseen ryhdytään kolmen vuoden kuluessa.

Varmentaakseen seminaarin sijoittamisen kaupunkiin, alkoivat virkamiehet etsiä seminaarin toimintaan sopivia tilapäisratkaisuja. Ehdolla oli

mm. Suomen kasarmin alueella olevia rakennuksia. Esteeksi tuli, että ne sijaitsivat liiaksi kasarmin yhteydessä ja olivat muutenkin epäkäytännöllisiä.

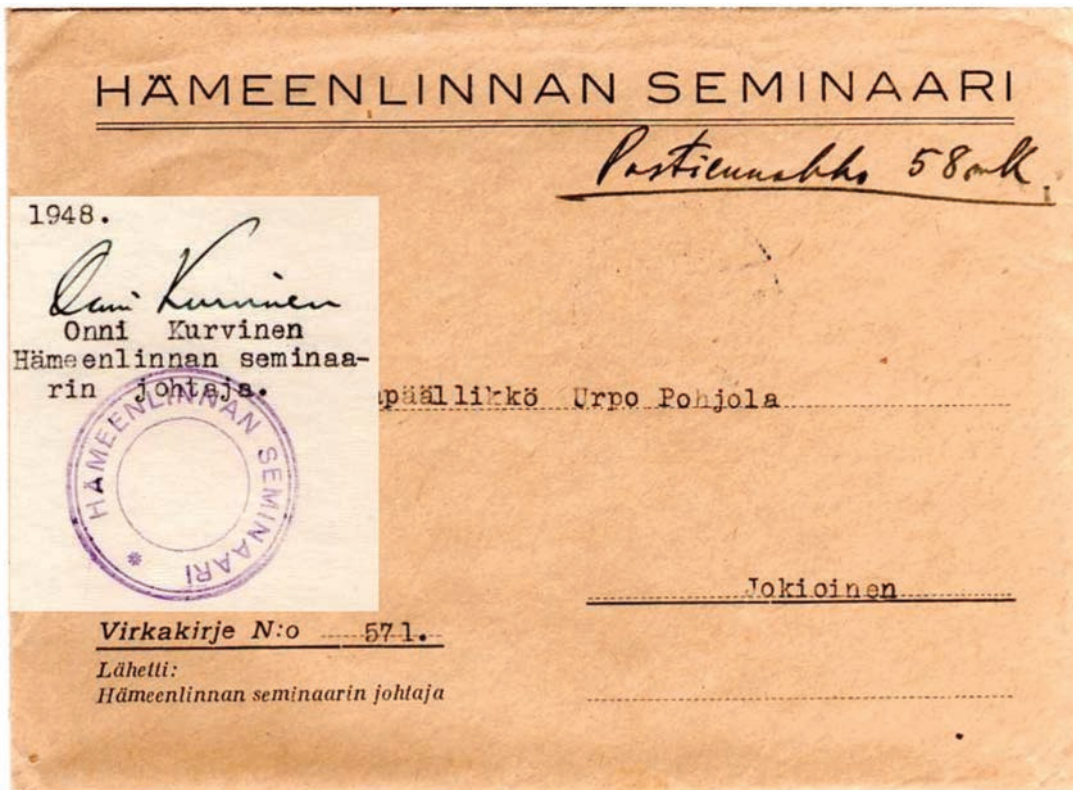
Vuokrahuoneistot

Asia ratkaistiin siten, että seminaarin toiminta sijoittui Myllymäen kouluun ja harjoituskoulun käyttöön vuokrattiin neljä luokkahuonetta ns. Gaddin talosta Lukiokadun varrelta.

Hankaluutena oli huomattava ajanhukka, kun opettajakokelaat ja

Seminaaritalon vihkiäisjuhla pidettiin 29.11.1930.

Virkakirje vuodelta 1948 Sisällöstä kopioituna: Seminaarin leima.

opettajat joutuivat näin kulkemaan edestakaisin – kolmastikin päivässä – harjoituskouluun ja seminaarin välisen matkan.

Ongelmasta päästiin, kun kaupunginvaltuusto päätti vuokrata opetus-toimintaan koko Gaddin talon, lukuun ottamatta kaupungin museon hallussa olevia huoneita.

Gaddin taloa lyhennettiin, kun viereen rakennettiin vuonna 1937 valmistunut Keskuskansakoulu.

Typistetyssä talossa sijaitti vuosia Kaupungin museo, ennen siirtymistään nykyisiin tiloihin Vankilan kiinteistöön. Talon purkuosista rakennettiin Aulankojärven rantamaisemiin hiihtäjien ja ulkoilijoiden suosima Retkeilymaja.

Viimeisin koulurakennuksen käyttäjä oli Tampereen yliopiston opettajankoulutuslaitos, joka siirsi toimintonsa Tampereelle. Näin vapautuivat yliopiston Hämeenlinnan Normaalikoulun toimitilat kaupungin opetustoimen käyttöön. Kaurialaan

siirrettiin (syyskuussa 2012) lakkautettu Ojoisten alakoulu, joka näin yhdistettiin entisen, kaupunkiin jääneen, Normaalikoulun kanssa.

Seminaarin kouluna jatkavaan kouluun siirtyi lähes 700 oppilasta. Kaurialan tiloihin sijoitettu alakoulu

onkin oppilasmäärältään yksi suurimmista maassamme.

Matti Parkkonen

Lähde: Hämeenlinnan alakansakouluseminaari 1919–1947, Aukusti Salo.

Kuvat: kirjoittajan kokoelmat.

Yksi Muumi lisää

Postivirkamiesliiton 100-vuotismerkissä (11.3.1994) on kuvattuna postivirkamiesten työhön liittyviä tunteita. Yksi niistä on postimerkki, 27.1.1994 ilmestyyt Muumi-merkki.

Tammikuussa tavattiin taas Torpalla

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon jo perinteeksi muodostunut Torpalla tavataan -tapahtuma (19.1.) onnistui jälleen mukavasti. Varsinkin aamulla yleisömäärä oli hyvä, vaikka pakkasta oli -27 astetta. Päivän mittaan yhdessä lämpötilan nousun kanssa (17 astetta 7 tunnissa) yleisökin väheni. Todettakoon, että kaupungin torilla oli samaan aikaan käynnissä kaupunginjohtajan läksiäiskahvit.

Lieneekö kova pakkas synnyttänyt siihen, että kaikki tapahtumassa aiemmin vierailleet pitkämatkalaiset eivät osallistuneet tänä vuonna. Tosin keräilijöitä tuli silti laajalti: mm. Helsingistä, Lahdesta, Tampereelta, Porista, Raisiosta, Turusta, Tuusulasta ja Vihdistä.

Järjestävää kerhoa ilahdutti erityisesti aamun täpötäyden parkkipaikan lisäksi kahvion hyvä myynti. Myös usea kauppias ja myymässä ollut postimerkkikerho oli tyytyväisiä tapahtumaan, mutta joku kauppias oli hieman pettynytkin.

Järjestäjän tyytyväisyydestä kertoo jotakin se, että tapahtumapaikka, Idänpään Torppa, varattiin heti uudestaan: seuraavan kerran Torpalla tavataan lauantaina 18.1.2014.

Parkkitilaa Torpalla on runsaasti, mutta sekin oli täynnä pakkasaamuna.

Tutut tapasivat Torpalla toisiaan: vasemmalta Kalevi Jalonen, Hannu Elo, Reijo Myller ja Seppo Karuvaara.

Yleiskuvaa Torpalla iltapäivältä, jolloin yleisöä oli vähemmän – ja jolloin saattoi ottaa yleiskuvankin, muuten kuvassa olisi ollut vain ostajien selkiä.

Huutokaupasta

Tapahtuman kruunasi huutokauppa. Kohteita huutokaupassa oli kaikkiaan 475, näistä myytiin 45 prosenttia (215 kpl), kun otetaan jälkimyynti huomioon. Myynti jäi jonkin verran odotettua pienemmäksi. Erilaiset erät ja pikkukokoelmat myivät paremmin kuin ”tavalliset” yksittäiskohteet. Tämä piti paikkansa myös postikorttien kohdalla. Sen sijaan kirjojen ja muiden keräilykohteiden kysyntä jäi heikoksi.

Kokonaismyynti oli hieman yli 3.000 euroa. Kallein yksittäinen kohde oli 32 pennin Köpenhaminalainen. Tämä kohosi 20 euron lähtöhinnasta 160 euroon. Se myytiin kirjallisen tarjouksen tehneelle salissa käydyn kilpailun jälkeen. Moni kohteista myytiin pohjahinnalla.

Paikalla oli yli 30 ostajaa. Kirjallisia tarjouksia jätti melkein 30 ostajaa. Puolet kohteista myytiinkin näiden perusteella. Myytäviä kohteita oli jätännyt 40 henkilöä.

Huutokaupan meklarikolmikko: Timo Lilja, Olli Aalto ja varsinainen meklari Reijo Siltanen. Alakuvassa osa huutokaupan huutajista.

Tulevia tapahtumia

MAALISKUU 2013

TURKU lauantai–sunnuntai 2.–3.3. klo 10–16 Turun Kevät ja Postikortin päivät, Valtion virastotalo, Itsenäisyydenaukio 2, paljon kauppiaita ulkomaita myöten.

RIIHIMÄKI sunnuntai 24.3. klo 10–15 keräilytapahtuma Riihimäen kerhotalolla, Torikatu 3, Kanta-Hämeen postimerkkikerhoilla osastot. Pöytävaraukset Anssi Forsblom 040 553 1850, anssi.forsblom@pp.inet.fi
FORSSA 30.3., pääsiäislauantai, suuri keräilytapahtuma, järjestöjentalo, Kuhlankatu 17, Forssa. Kanta-Hämeen postimerkkikerhoilla osastot, paljon kauppiaita mm. Nova (Göran Heitz) ja Rolf Lek Brev & Vykort Ruotsista, ollut aina yleisömenestys. Kahvio.

HUHTIKUU 2013

LEMPÄÄLÄ lauantai 6.4., keräilytapahtuma Ideaparkin keskusaukiolla, järjestää Lempäälän postimerkkerho, Hämeenlinnan postimerkkikerholla osasto.

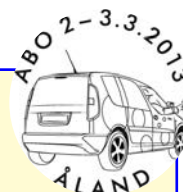
JÄRVENPÄÄ, Harjula-tapahtuma 7.4.2013 klo 10–15, Verkkotie 12, Järvenpää, järjestää Järvenpään Postimerkkikerho.

HÄMEENLINNA 27.–28.4.2013 klo 10–16 Hämeenkaari, Hämeensaarentie 3, Antiikki- taide- ja keräilymessut, Hämeenlinnan postimerkkikerholla osasto, järjestää Hämeenlinnan Laatumessut.

Lisätiedot hannu.tienhaara@laatumessut.com, puh. 050 5257464.

KESÄKUU 2013

FORSSA torstai 6.6., kesäkokous Kanta-Hämeen kerholaisille, apollolaisille ja vieraille: perinteisesti kahvia, saunaa, makkaraa, hyvät arpajaiset ja runsas huutokauppa, paljon osanottajia, Opiston mökillä Tammelan Pyhäjärven rannalla.

Vuoden ensimmäisissä merkeissä makeisia, pulkkamäki ja orkidea

Suomen postimerkkivuosi 2013 alkoi 21. tammikuuta kolmella uutuusjulkaisulla ja yhdellä uusinta-julkaisulla. Niiden aiheita ovat ystävänpäivämakeiset, talvinen pulkkamäki ja orkidea. Tammikuun kolmessa julkaisussa on yhteensä kahdeksan uutta postimerkkiä. Uusintana ilmestyy sininen leijona-merkki.

Makeaa ystävänpäivää -arkissa on kuusi 1. luokan postimerkkiä sekä lisäksi neljä tarraa, joilla voi somistaa lähetyksiä. Postimerkit suunnitelleen Sini Henttosen mukaan makeiset kuuluvat ystävänpäiväkulttuuriin kaikkialla maailmassa.

- Postimerkkien soikea muoto ja kirkkaat värit korostavat merkki- en karkkimaisuutta ja leikkisyyttä, kuvailee Henttonen, joka valmistuu keväällä 2013 Aalto-yliopistosta taitteen maisteriksi.

Talvitervehdyksiin soveltuu hyvin 1. luokan Pulkkamäki-postimerkki, joka julkaistiin kymmenen kappaleen taiteltavassa haitarimallisessa arkissa, jossa on mukana myös kymmenen Priority-tarraa.

Postimerkin suunnitellut Georgi Eremenko halusi kuvata merkissä talven iloa ja valoa.

- Hain innostusta merkin kuvituksen katselemalla värikkäisiin toppavaatteisiin pukeutuneita mäenlaskijoita Kaivopuistossa kirkkaana ja aurinkoisena tammikuun viikonloppuna.

Tammikuussa ilmestyy myös toivottu kukka-aiheinen postimerkki orkidea, joka sopii 1,10 euron arvonsa puolesta alle satagrammaisena ykkösluokan lähetyksen maksumerkiksi. Lompakkoon mahtuvassa taiteltavas-

sa tarra-arkissa on kymmenen postimerkkiä.

Susanna Rummun ja Ari Lakaniemen suunnittelemaan postimerkkiin on painettu hento helmiäislakka, joka korostaa omalta osaltaan merkin arvokkuutta. Merkissä esiintyvä orkidean lajike Coilostylis parkinsoniana on floristiikan monitoimimiehen Jouni Seppäsen valokuvaama.

Samana päivänä otettiin käyttöön kahden miljoonan kappaleen uusintapainos suosituista sinisestä Suomen leijona-merkistä, jonka maksuarvo on yksi euro. Mika Launiksen suunnittelema moderni leijonamerkki julkaistiin ensimmäisen kerran 1.1.2002.

Uusintapainokseen on tehty aiempaan painokseen verrattuna pieniä eroja merkkien väliseen repäisyviivoitukseen. Itse postimerkki on sama kuin ennenkin.

Kansainvälinen Punainen Risti 150 vuotta

Punainen Risti täyttää tänä vuonna 150 vuotta. Järjestön perusti sveitsiläinen Henry Dunant (1828–1910). Hän järjesti vapaaehtoisia auttamaan Solferinon taistelun uhreja 1859. Hän kirjoitti kokemuksistaan kirjan 'Solferinon muisto', joka ilmestyi 1862. Siinä hän esitti, että kaikkiin maihin perustettaisiin vapaaehtoinen järjestö avustamaan sodanaikaista lääkintähuoltoa ja että haavoittuneiden hoito turvattaisiin kansainvälisin sopimuksin.

Jo seuraavana vuonna Genevessä perustettiin toimikunta, josta muodostui vuonna 1876 Punaisen Ristin kansainvälinen komitea. Se määritteli Dunantin ajatusten pohjalta avustusyhdistysten tehtävät ja suositteli niiden perustamista.

Kansallisia yhdistyksiä syntyi nopeasti eri puolille Eurooppaa ja myöhemmin muihin maanosiin. Monessa maassa tehtäväksi otettiin alusta alkaen myös suuronnettomuuksien uhrien avustaminen ja taistelu kulkutauteja vastaan. Suomeen kansallinen yhdistys perustettiin toukokuussa 1877 nimellä Yhdistys haavoitettujen ja sairasten sotilasten hoitoa varten.

Solferinon taistelu käytiin vuonna 1859 pohjoisessa Italiassa sijaitsevassa Solferinon kylässä. Se käytiin kesäkuussa 1859 ranskalaisen Napoleon III:n ja sardinialaisen Viktor Emanuel II:n muodostaman liiton ja Itävallan keisari Frans Josefin johtaman armeijan välillä. Ranskan ja Sardinian kuningaskunnan joukot voittivat itävaltalaiset.

Solferinon taistelua pidetään 1800-luvun suurimpana taisteluna, johon osallistui yli 200 000 sotilasta.

Henry Dunant sai ensimmäisen Nobelin rauhanpalkinnon vuonna 1901, samana vuonna palkinto annettiin myös Frederic Passyille (1822–1912). Passy oli aktiivinen rauhanaatteen kannattaja, jonka ideoiden perusteelta syntyi Kansainliitto ja myöhemmin Yhdistyneet Kansakunnat. Ip

WWW.KERAILYPOJAT.NET

SUOMEN FILATELIA

Loistot, numero-, postipysäkki-, silta- ja venäläisleimat, firmakuoret, R-kuoret, tarvikkeet ja monenlaista muutakin filateliaa

AIHEFILATELIA

Autot, avaruus, Diana, Disney, eläimet, hevoset, hyönteiset, jalkapallo, junat, kalat, kissat, koirat, laivat, lentokoneet, linnut, musiikki, Nobel, olympia, partio, perhoset, sota, urheilu ja monet muutkin aiheet.

Meiltä löytyy hyvä valikoima mm. Venäjän uutuuksia ja postituoretta Pohjois-Koreaa.

POSTIKORTIT

Paikkakuntakortit maakunnittain, Veljekset Karhumäki, henkilöt, kansanpuku, pitsi- ja koristekortit, sortokausi, sotilaat, Wendelin, Tilgmann, muita taiteilijoita, vuosiluku, Viron vanhoja kortteja ja muitakin korttikohteita...

Postimerkeissä/lähetyksissä/korteissa toimituskulut Suomeen vain **2€/tilaus**. Tarvikkeissa hintaan lisätään **todelliset postikulut**.

Tmi Tommi Pehkonen
PL 23
40321 Jyväskylä
045 - 671 4646
tommi@kerailypojat.net

Itella Green

OLEN AURIS.
MINUT VOI LADATA
JARRUPOLKIMESTA.

TOYOTA

ALWAYS A
BETTER WAY

Uusi Auris on luokkansa ainoa auto, jonka saat bensiini-, diesel- tai täyshybridimoottorilla. Varustelu lisää vaihtoehtojen määrää entisestään. Voit valita autoosi mm. pysäköintiauvustimen sekä taloudellisen automaattivaihteiston, joka Hybrid-mallissa on jo vakiona. Active-varustelutasosta alkaen Aurisissa on kosketusnäyttöinen Toyota Touch & Go -multimediajärjestelmä peruutuskameralla, navigaattorilla ja Google-haulla. Tule ja koeaja Auris meillä!

Mallisto alkaen: autoveroton suositushinta 16.010 €, arvioitu autovero 4.075,14 €, toimituskulut 600 €, arvioitu kokonaishinta sisältäen toimituskulut 20.685,14 €.

EU-yhdistetty kulutus 3,8-6,1 l/100 km, CO₂-päästöt 87-140 g/km. Takuu 3 vuotta/100.000 km, korin puhkiuostumattomuustakuu 12 vuotta. Hybridijärjestelmän takuu 5 vuotta/100.000 km. HSD-akaturva 8 vuotta/350.000 km.

NELIPYÖRÄ Oy
-Turvallista etumatkaa-

Nelipyörä Oy Hyvinkää, Avainkierto 17, 05840 Hyvinkää, p. 019 871 371
Nelipyörä Oy, Hämeenlinna, Parolantie 65, 13130 Hämeenlinna, p. 03 656 31